

[Hedelund.]

gik ind i den 3-aarige Periode, ved hvis Afslutning vi nu staar.

Jeg finder, det var ganske naturligt og ganske rimeligt, fordi vi maatte have de to Spørgsmaal klarert: om der var Studenter, der ønskede at komme til Aarhus — det er besvaret bekræftende gennem de foreliggende Tal —, og om man var i Stand til at skaffe Universitetslærere af en saadan Beskaffenhed, at man kunde sige, at det var virkelig videnskabeligt dygtige Mænd, der søgte derover. Ogsaa dette Spørgsmaal er blevet besvaret bekræftende, ja, man er endogsaa naaet saa vidt med Hensyn til Lærerkrafter, at der har været Konkurrence om et enkelt af de Docenturer, der er besat derovre.

Jeg maa videre i denne Forbindelse minde om, at Universitetsundervisningen derovre ogsaa har taget en anden Opgave op, en Opgave, som i sin Tid blev taget op i København, men senere er smuldret hen, nemlig Folkeuniversitetsforeningsarbejdet. Der har i disse Aar været holdt adskillige fortrinlige populær-videnskabelige Foredrag og Forelæsninger derovre, Forelæsninger, der har samlet fuldt Hus fra By og Land. Ikke alene enkelte Forelæsninger, men ogsaa Serier af Forelæsninger. Jeg erindrer i Øjeblikket f. Eks., at tidligere Minister H. P. Hanssen holdt en Serie Forelæsninger om Sønderjyllands Historie, og hvert eneste Foredrag samlede selvfølgelig fuldt Hus.

Og maa jeg saa endelig faa Lov til at fremhæve et Par Tal, der viser, at man ogsaa har haft Lyst ovre i Aarhus til dog at tage den Afslutning, man kunde tage derovre, Filosofikum. I 1929 eksamineredes der 57 Studenter til Filosofikum, i 1930 67, og nu i Aar venter man at faa nogle og tres.

At der er et Grundlag for en Universitetsundervisning ovre i Aarhus i Kraft af de forskellige Institutioner, vi har derovre, er allerede flere Gange blevet nævnt, men jeg ønsker, at det samtidig skal understreges, at flere af disse Institutioner allerede er taget i Brug af det københavnske Universitet, fordi man herovre med hele Universitetsundervisningen staar overfor Problemet Masseundervisning. I Øjeblikket er det saaledes, at en Trediedel af de medicinske Studenter rejser over til Aarhus og tager det obligatoriske Kursus i Fødsels-hjælp paa Fødselsanstalten derovre. I en Aarrække har der været holdt Sommer- og Vinterkursus for Studenter, der stod umiddelbart overfor deres Eksamen og skulde op i de kliniske Fag og manglede

tilstrækkelig Uddannelse i disse Fag, fordi, som en ung medicinsk Student, der stod overfor sin Eksamen, sagde til mig forleden Dag, Forholdene er saaledes, at vi kan vel blive teoretisk nogenlunde uddannet, og vi kan ogsaa faa pæne Eksaminerer som Læger, men naar vi gaar ud, mangler vi fuldstændig den praktiske Uddannelse. Og i Realiteten vil det jo sige, at saa maa disse Mennesker have deres Uddannelse yderligere suppleret, efter at de har taget deres Candidateksamen. Endvidere holdes der jo ogsaa i Aarhus ved Hospitalerne Fortsættelseskursus for Læger, baade unge og ældre Læger, og endelig har man anerkendt de aarhusianske Hospitaler som Hospitaler, hvor Kandidaterne kan gøre deres Turnustjeneste.

Jeg tror derfor, at Forholdene alt i alt ligger saaledes derovre, at man trygt kan gaa med til at give dem lidt fastere Former. Der er vist megen Forstaaelse, der er ydet mange Ofre, ikke alene økonomiske — det er dem, der er blevet særlig fremhævet her i Dag —, men ogsaa meget store personlige Ofre for at faa hele denne Sag ind i saa gode og faste Former som muligt, og hvis man har Interesse i at styrke et saadant privat Initiativ, en saadan privat Foretagsomhed som den, der har vist sig derovre, bør man være med til at vedtage det Lovforslag, som her er fremsat af den højtærede Minister. Jeg skal hermed anbefale det til Vedtagelse her i Tinget.

Pinholt: Jeg har taget Ordet, fordi jeg ønsker at henlede Opmærksomheden paa, at vi dog i Øjeblikket befinder os i en økonomisk Tilstand her i Landet, som kan være noget betænkelig, og naar man har fremhævet, at dette var en økonomisk Foranstaltning, som vilde bringe os Beparelser, maa jeg sige, at hvis vi skulde faa mange af den Slags Beparelser, er det ikke sikkert, at det vilde føre til noget særlig godt Resultat.

Jeg kan sige, at der er en Del af mine Meningsfæller, som er enige med mig i, at vel bør vi have et Universitet i Jylland, men Tidspunktet til at fastslaa, at vi skal have det, og hvor det skal ligge, er af rent økonomiske Grunde ikke det rigtige nu, og hvis Aarhus, som har sat saa meget ind paa denne Sag, mener, at Aarhus er det Sted, hvor det skal være, maa jeg mene, at naar de nu har tjent de 3 Aar — det var dog ellers 7 i gamle Dage — for Lea, kan de tjene 3 Aar til for Rachel, saa kan man maaske komme til det endelige Resultat. Jeg adværer imod, at man paa et Tidspunkt, hvor den største Del af Landets Befolkning lever